

[Ninn-Hansen.]

som fru Hanne Budtz gjorde opmærksom på vi heldigvis ikke behøver — der blev fremsat forleden dag af 3 medlemmer med hr. Erhard Jakobsen i spidsen. På den måde kan vi jo godt i fremtiden behandle spørgsmålet om folketingets arbejdsgang, ved at angribe forskellige partier; jeg vil bare ikke anbefale at gøre det, for jeg mener, at vi her i dette hus stadig væk har brug for, — og det må være det rigtige — at de forhold, der vedrører arbejdsgangen o. lign. kan vi tale om i al fredsmødelighed og således, at vi finder ud af tingene.

Jeg har da også bemærket mig de udtalelser, der er fremsat af ordførerne for de partier, de tre medlemmer hører til, og de har jo været af en helt anden art, en helt anden tone, en helt anden form end det, vi hørte forleden dag.

Men der blev efterlyst, hvordan det konservative folkeparti ser på folketingets forretningsorden. Jeg vil gøre opmærksom på, at den konservative folketingsgruppe for knap et år siden havde en lang drøftelse på et sommergruppemøde af ændringer i folketingets forretningsgang. Hovedsynspunkterne af det, vi diskuterede dengang, blev af mig fremført efter aftale med gruppen i en kronik i Berlingske Tidende for mandag den 7. august 1972, og jeg henviser til denne kronik.

Der var navnlig 3 synspunkter, vi lagde vægt på. Det ene var at sikre folketinget en bedre stilling i hele lovgivningsarbejdet, sikre sig mod, at man fik et lovjaskeri, sikre sig mod, at der blev for korte frister, og alt det dér, vi kender til. Jeg tror, det er en meget vigtig opgave at få placeret folketinget rigtigt her, så det bliver tinget og ikke regeringen, der har den stærke stilling.

Dernæst var der det problem, fru Hanne Budtz var inde på, nemlig at folketinget må have sagkundskaben til rådighed. Man bør ikke kunne udelukke nogen sagkundskab fra at være til rådighed for folketingets arbejde.

Endelig for det tredje: modernisering af debatten. Nogle af synspunkterne har hr. K. Helveg Petersen været inde på her i dag, men jeg skal yderligere sige, at vi fandt, det var en rigtigere form at kunne tale fra pladserne og i det hele taget søge en mere levende form i folketinget.

I den pågældende artikel kom jeg efter

drøftelsen også ind på clearingspørgsmålet, og dér vil jeg gerne have lov at citere, hvad jeg skrev i den pågældende kronik:

„Det konservative folkeparti har ikke kunnet deltage i clearingordninger, der går ud på, at regerings- og oppositionspartier træffer aftaler om, at medlemmer fra begge sider skal være fraværende under afstemninger. Vor ganske enkle begrundelse herfor er, at medlemmerne bør være til stede, især når vigtige sager afgøres ved forhandlinger. Spørgsmålet om tilstedeværelse ved en afstemning er ikke noget, der kan fastsættes efter et bekvemmelighedssynspunkt. Der er et afgørende hensyn at tage til befolkningen, der vælger repræsentanter til at virke for og stemme for de anskuelser, de står for. Vore betænkeligheder ved clearingordningen er så store, at der skal meget til at overbevise os om nødvendigheden af dens opretholdelse. Under alle omstændigheder bør vi væk fra de skjulte aftaler. Hvis clearingordningen absolut skal opretholdes, må der fastlægges regler, således at alle er klar over, hvad der foregår. Åbenhed er nu engang en fordel for den politiske virksomhed, der finder sted på Christiansborg.“

Hertil kan jeg henvise også vedrørende de forhandlinger, der senere fandt sted om den situation, vi er kommet i, som vi jo også dengang ventede vi ville komme i, når vi skulle udpege repræsentanter til EF-parlamentet. Jeg gør opmærksom på, at i de forhandlinger, der fandt sted, fremsatte vi fra den konservative folketingsgruppes side et tilbud om den suppleantordning, der blev omtalt før. Det er i god fortsættelse af den tradition, vi indførte, da folketinget skulle udpege medlemmer til FN, med en udvidet suppleantordning. Vi foreslog altså liberalisering af denne, og jeg kan ikke se, der er fremkommet noget som helst argument, der taler imod det. Tværtimod synes jeg, at Kristeligt Dagblad i dag i en leder har nogle udmærkede synspunkter, der taler for at gennemføre en sådan ordning.

Men vi sagde yderligere: hvis andre partier vil træffe clearingaftaler, bliver det deres sag, vi vil ikke på nogen som helst måde modvirke det. Men vi er også parat til at overveje en clearingordning, hvis den bliver fastsat i forretningsordenen og så bliver